

Pannekjal

Op de 'Leste Mert' in Drute was 't bij de potte en pannekraom een iesende drukte. Ge kon daor deuze mit panne koope, veur twentig euro. Er zeute ach' verschillende panne en pennekes in. De deuze kwame me bekend veur. miensgonge mijn gedachte terug naor een paor jaor geleeje. Toen kwam er bij mij een kjal aon de deur, die een deus vol panne te koophá. Hij had er een heel verhaol bij en een brief van de fabriek waor ze vandaon kwame. Umdá Ik panne zathá, zee ik da'k ze nie noodighá. Nao nog effe heen en weer geproat te hemme zee de kjal: 'Meneerike, dan koop je ze toch voor je schoondochters. Het is een mooi cadeau voor de Sinterklaas of onder de kerstboom. Wacht, ik zal ze eens uitpakken. Voor honderd euro mag je ze hebben!' ik begon te lache en zee: 'Kjal, duvel d'r már mee op. En ze zijn nog vuuls te duurók. As 't nou de helf' was dan viet ik ze wel'. 'Nou,' zei de kjal, 'dan laat ik ze staan'. ik schrok m'n eige 't apezuur en was kas verbouwereert. ik betaolde ze en mit een lachje op z'n gezich' en mit een 'tot de volgende keer' vertrok de kjal Allemaol een goed neijjaar toegewenst van...

Hannes